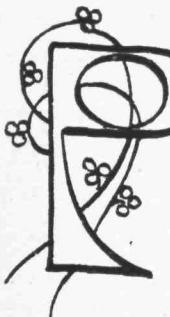

Τὸ ορεκόδ τοῦ 1914. — Ἀβαξ πολεμοχαρής. — Ἡ αίμωσταγής κατούλια. — Ὁ Κάτερ χοοδιθάσκαλος. — 800,000,000 γυρχῶν. — Λειταὶ πτέρωγες καὶ φοιφάλια ἐρυθρᾶ. — Ἡ βασιθαρότης τῆς Δέσσεως. — Άι θηρωτίαι τῶν ἐμπολέμων. — Φιλολογία καὶ πόλεμος. — Ὁ Όηλ τοῦ Δ'. Αννούντιο. — Βανδαλισμοὶ κατὰ τῆς τέχνης. — Τὰ μηνηματα τοῦ Λονδίνου. — Ζέπλελην βομβαζόντες τὸ Λονδρόν. — Πολωνία.

ΕΚΟΡ μοναδικὸν ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἵστορίᾳ ἀπέτητε τὸ 1914. Τὸ ορεκόδ τῶν κηρύξεων τῶν πολέμων. Καὶ κατὰ ἀριθμὸν καὶ κατὰ ταχύτητα. Ἰδού ὁ πόλεμος πίναξ.

15 Ιουνίου. — Ἡ Αὐστρία κηρύζει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας.

19 Ιουνίου. — Ἡ Γερμανία κηρύζει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσίας.

21 Ιουνίου. — Ἡ Γερμανία κηρύζει εἰλικρινῶς κατὰ τῆς Γαλλίας.

22 Ιουνίου. — Ἡ Αγγλία κατὰ τῆς Γερμανίας.

24 Ιουνίου. — Ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ρωσίας. Αὐθημερόν ἡ Σερβία κατὰ τῆς Γερμανίας.

25 Ιουνίου. — Τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τῆς Αὐστρίας.

26 Ιουνίου. — Τὸ Μαυροβούνιον κατὰ τῆς Γερμανίας.

30 Ιουνίου. — Ἡ Γαλλία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

31 Ιουνίου. — Ἡ Αγγλία κατὰ τῆς Αὐστρίας.

1 Αὔγουστου. — Τὸ Βέλγιον κατὰ τῆς Γερμανίας.

1 Αὔγουστου. — Ἡ Αὐστρία κατὰ τοῦ Βελγίου.

2 Αὔγουστου. — Ἡ Αίγυπτος κατὰ τῆς Γερμανίας.

10 Αὔγουστου. — Ἡ Ιαπωνία κατὰ τῆς Γερμανίας.

11 Αὔγουστου. — Ἡ Αὐστρία κατὰ τῆς Ιαπωνίας.

Αὗτη ἡ αἱμοβόρος καντούλια ἡ ὑπενθυμίζουσα διὰ τὰς κομικὰς ἀφορμὰς τὴν Κλοδούση τοῦ Μουλίν Ρουζέ ηρχισε μὲ ταχύτητα, τὴν δύοιαν θάξηντες καὶ ὁ σφριγιλότερος μποστονιστής.

Χοροδιάσκαλος δεξιώτατος, ὁ Κάτερ. Προελάτεις καὶ ὑποχωρήσεις, καταλήψεις πόλεων καὶ ἐκκενώσεις, ἀλώτεις φρουρίων καὶ ἀποκλεισμοὶ παραλίων, ἔφοδοι καὶ ἐπελάστεις, λόγχαι καὶ ὀβῖδες, ὑποβρύχια καὶ ἀεροπλάνα, τουφεκισμοὶ καὶ πυρπολήσεις, ἔνα ήφαιστειον τὸν θάνατον διαφορῶς ἔξερευγόμενον καθ' ὅλας τὰς διευθύνσας.

Ἐάν υπολογίσῃ κανεὶς καὶ τὰ ἐν ἐπιστρατεύσει ἔθνη, Ὀλλανδίαν, Ἐλβετίαν, Σουηδίαν, Τουρκίαν ἔχει μίαν Εὐφράτην πάνοπλον ἄλλα καὶ αὐτοκτονούσαν. 800 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων κατοικοῦν τὰ ἐμπόλεμα Κράτη. Φρενοκομεῖον ἡ γηραιά Εὐρώπη ἀξιοθήνητον. Γερμανισμός, Σλαβίσμός, Λατινισμός. Τὰ φύλα πολεμοῦν μέχρις ἔξοντάτεως.

★

Θρησκεία, ἐπιστήμη, τέχνη, φιλολογία—. ὅλαι αἱ ἐκλεκταὶ ἀνθήσεις τοῦ πνεύματος, αἱ ὥραιαι δημιουργίαι, αἱ ἐμπνευσμέναι σκέψεις, ὅλη ἡ εὐγενής ἐκδήλωσις τοῦ ὑπερόχου πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως ἐποδο-

πατῆθη, ὃπο τὴν ἀρρώστιαν κατεσπιλώθη ἀπὸ τὰς ἀνθρωποθυμίας καὶ τὰς ὡμότητας τοῦ πολέμου. Τὸ αἷμα ὃς εἴ τις ζείμαρρος· οἱ ἀντιπεράστιτοι σφάζονται. Ὁ πόλεμος μὲ τὴν εἰδεχθῆ τοῦ ὄψιν ἐτρομοκράτησε τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἡπειρον. Χωρὶς λόγον, ἀνεκόπτη ἡ πρόοδος μὲ τὰ θαύματά της, διὰ νὰ ἐπιχρατήσῃ ὁ ἄγριος δεσποτισμός, ὁ τυφλὸς ἐγωϊτημός, τὸ κτηνῶδες συμφέρον. Ἡ Χάγη θορηνεῖ ἐν ὥραιον διειρητόν. Ὁ σιδηρος σχίζει σάρκας. Τίνα αἵματοκυλίσμα ἀπάντιον διενεργεῖται μεθοδικῶς. Ἡ Ειρήνη ἡμποροῦσε νὰ σπιάζῃ μὲ τὰς λευκάς πτέρυγάς της τὸ Όρασιν καὶ τὸ Ἀγαθόν. Ἐνῷ τῷρα ἀπὸ τὴν φομφαίαν τοῦ Πολέμου στάζει αἷμα σφριγηλόν, αἷμα ἀγνόν, αἷμα θυμάτων.

Καὶ φιέγγονται μερικοὶ ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναγκαῖον καπούν ὅτι θὰ βλαστήσουν νέαι γενεάι, νέον θὰ δεύτη αἷμα, νέαι θὰ ἐπιτηδήσουν ιδέαι, θὰ δημιουργήσῃ κατὰ ἀνότερον, ἀκριβῶς διποτὶς τὰ φυτά αἷμα κλαδευθεῖον δίδουν νέους κλάδους μὲ νέους κυμάτων. Παρηγορίες στὸν ἄρρωπο...

★

Ο πόλεμος ἀπέδειξε καὶ κάτι ἄλλο. Τὴν βιωβαρότητα τοῦ... πολιτισμοῦ τῆς Δύσεως. Τὴν ἀθέτησιν παντὸς νόμου ἡθικῆς, ἀνθρωπισμοῦ. Λί θμότητες, αἱ κανονιγίαι ἐναντίον ἀόπλων, ἐναντίον ἴερέων, γυναικῶν, παιδίων, γερόντων, εἶναι στίγματα, τὰ δόπια καμία νίκη δὲν θὰ είνε δυνατόν νὰ ἔχαλείψῃ. Οἱ κανχώμενοι διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόδοδον καὶ τὴν ἐλευθερίαν των, ἐπωρτόληταν οἰκίας, ἔσφαξαν αἴγαμαλότους, ἐτουφέκισαν ὅμηρους, ἐβίασαν παρθένους, ἐλόγχισαν τραπατίας, ἐλήστευσαν, διέπραξαν πῖσταν ἀτιμίαν. Καὶ διεπράχθησαν ὅλα αὐτὰ τὰ δργαὶ ἀπὸ τοὺς ισχυρούς, ἀπὸ τοὺς νικητάς, τοὺς πολιτισμένους, οὓς ἡ εἰς τὴν δρμὴν τῆς μάχης, ἀλλὰ λελογιτημένους, ἐνῷ διήρχοντα ἀπὸ συνοικισμούς, ἐντὸς τῶν σιδηροδρόμων, εἰς τὰς δόδους καὶ τὰς πλατείας τῶν πόλεων. Εἰς τὴν στρατοχατικὴν δυσδίαν τῆς τέως τριτῆς Συμμαχίας ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ τύπου τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἀγριοτήτων. Ἄς ἀλαλάζουν οἱ Βούλγαροι, διότι δὲν ἔμειναν μοναδικά παραδείγματα ἐν τῇ ἱστορίᾳ!

★

Ἡ Γαλλία πρωτοστατεῖ εἰς τὴν λογογραφικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, θεματοφύλαξ τῶν Ναπολεοντείων παραδόσεων. Τὸ Γάλλον πρωτυπονοργόν κ. Βιβιανὶ αἱ προκηρύξεις καὶ αἱ προσφρονήτεις πρὸς τὴν Γαλλ. νεολαίαν καὶ τὴν Βουλήν εἶναι ἀληθινά θούρια. Τὸ Κλεμανσόν τὰ ἄρρωπα, ὑμνοί.

Τὸ πρότον λογοτεχνήμα τὸ δόπιον ἡνθισε ἀμα τῇ ἐκπυρσορροτήσει τοῦ τηλεβρόλου εἶναι μία μεγαλοπρεπής. «Ωδὴ εἰς τὴν Λατινικὴν ἀναγέννησιν» τοῦ Δ'. Αννούντιο ἐξ ἐνδεκα στραφῶν, διὰ ἐκάτη τη περιλαμβάνει 21 στίχους, φιλοτεχνημένη ἐπὶ ὥραιον Πετραρχείου ρυθμοῦ.

Οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς πρὸς τούτοις ἐσπευσαν νὰ καταχοῦν ὑπὸ τὰς σημαίας. Καὶ αὐτὸς ὁ Μπερντάτιν, ὅστις εἶχε λιποτάκτηση κατὰ τὴν νεότητα του, ἐσπευσε νὰ καταταχθῇ ἐπ τῶν πρώτων, Οἱ Ακαδημαϊκός Μπαρόκες ἀνταλλάσσει τὴν γραμμίδα πρὸς τὸ ξιρός, οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς Μπερνάρ καὶ Δέ Φλέρς γίνονται οἱ ἐκδικηταὶ τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης.

Ο Μαίτερλιγκ — ὁ Βέλγος Σαΐζπηρ — καίτοι ὑπερπεντηκοντούτης προσήλθε νὰ πολεμήσῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμήν ὑπὲρ τῆς Βέλγικῆς πατρίδος του, ὡς ἐθελοντής.

Τὸ Παρίσι ηρημώθη ἀπὸ τοὺς ἀγθρώπους τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν. Ἐπὶ 24 συντακτῶν τῶν θεατρικοῦ περιοδικοῦ «Κομφρίδια», οἱ 22 προτήλθον ὑπὸ τὰ ὄπλα, καὶ ἔμειναν δύο γηραιοὶ συντάκται, διὸ

καί ή μεγάλη θεατρική ἐπιθεώρησις, ώχρα, μόλις ἐνθυμίζει τὸ πόδον μηνὸς σφριγῶν φύλλον.

Ἄλλα καὶ ή Λύστροί δὲν ὑστέρητε εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν τῆς. Ό Χόφμανσταλ, δι ποιητὴς τῆς «Ηλέκτρας», ἐπολέμητε ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικός καὶ δι περίφημος βιολιστής Κιούμπελικ ως ἀπλοῦς στρατιώτης. Ό Γάλλος βιολιστής Μαρτώ, καθηγητὴς τοῦ Αθέου τοῦ Βερολίνου, ἀφῆκε νὰ συλληφθῇ αἰχμαλώτος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν διὰ νὰ μὴ πολεμῆτῃ κατ' αὐτῶν. Ό Γερμανός τέλος γηραιός σοφός Έλληνιστής Βιλαμβίτς ηρθη εἰς νεανικὸν ὑψος ἐμπνεύσεως προσφωνῶν τοὺς φοιτητάς καὶ λυπούμενος διότι δέν ἤμπορει νὰ χειρίσθῃ τὸ ὄπλον.

Ο Σιέγκεβιτς τοῦ «Quo Vadis» δι περιώνυμος συγγραφέως δι ἐκκλήσεως του καλεῖ τοὺς ἐν Αὐτρίᾳ Πολωνούς νὰ πολεμήσουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ.

Ἄλλα καὶ εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις Ἑλληνας μετεδόθη ἡ ποίησις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Σχηματίσαντες λεγεώνα ἐθελοντῶν, ἀπρόθυμων τοὺς ἔξης ὥραιον λόγους ὅταν ἐλάμψανο τὴν κνανόλευκον:

«Τὴν Ἐλλ. σημαίαν, λευκὴν καὶ γαλανήν, θὰ δυνηθῶμεν νὰ μετατηγματίσωμεν εἰς Γαλλικὴν προτεύοντες εἰς αὐτὴν τὸ αἷμα μας. Εἴμεθα 300, ὅτοι οἱ στρατιώται τοῦ Λεωνίδα, ἔτοιμοι νὰ νικήσωμεν ἡ νὰ ἀποθάνωμεν». *

Ἀπὸ τοὺς μεγαλειέρους τραματίας τοῦ πολέμου εἶναι καὶ ἡ τέχνη. Τὸ πολεμίσον ἄρδια ἀνατράπτει, ξεθεμελιώνει καὶ αὐτὰ τὰ γαλάνια τῆς τέχνης ὥραισματα. Τὸ Λουβρίν, ή μικρῷ ἀλλ’ ἴστορική μεσαιωνικὴ Βελγικὴ πόλις, ἐνεπόήθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ ἡρειποθῇ. Εἶχε διατηρήσῃ τὸν πλήρη μυστηρίον πνευματικὸν χαρακτῆρα τῆς ἡ κατ’ ἔξοχην ιερατικὴ καὶ πανεπιστημιακὴ πόλις μὲ τὰς παλαιὰς ἐκκλησίας τῆς, τὰ σκυνθρωπά μοναστήρια, τὰ σχολεῖα τῆς, τὰς οἰκοδομάς, ἀποταὶ ὥριδμον ἐξ αἰώνων. Ἐκ τῶν 45,000 κατοίκων τῆς 8,000 περίπου ἦσαν σπουδασταί. Τὸ Παγετιστήμον τῆς ἀπὸ τὰ ἀρχαιότατα τῆς Ενδοπότης, εἰς ὁ ἔφοιτην διάντης καὶ ὁ Ἐφαζμός, ὑπῆρξεν ἡ Alma Mater τοῦ Βελγίου. Ό παθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἅγ. Πέτρου μὲ τὰς θαυματίας εἰκόνας τοῦ Βενίου, Βέιδεν, Κράιερ,

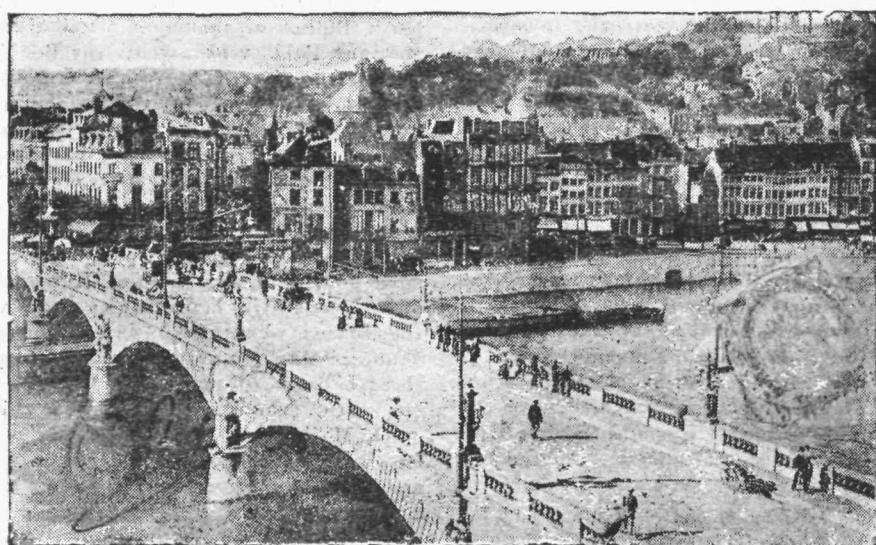
Ζάγγερ, Βούτε, οἱ ναοὶ τῆς Ἅγ. Γεροφσύδης, τοῦ Ἀρχαγγέλου, τοῦ Μπεργκινάς — ἀπόλου γνωστῶν αἱ δοποὶ ἐγκατέλειφαν τὸν κόπτον — τὸ Δημαρχεῖον, γιγάντιον οἰκοδόμημα μὲ τοὺς εὐθυτενεῖς πυργίσκους καὶ τὴν περίπλοκον γυαπτήν ἀνδητὸν τού, τὰ ἀπειράθιμα ἀγάλματα, τὸν περίεργον διάποτον τοῦ Γοτθίκου ωνθμοῦ, ἡ βιβλιοθήκη, ἡ πλουσιωτέρα τοῦ κόπτον εἰς βιβλία τῶν πρώτων χρόνων τῆς τυπογραφίας μὲ πληθὺν κειρογράφων, ὅλοι ἀποιοὶ οἱ ἀνεκτίμητοι θητωροὶ τῆς τέχνης ἐξέλιπτον. Ό ωλεθρος τῆς τατεινῆς ἐκδικήσεως δὲν ἀφῆκε τίποτε. Ό Ἀττίλας ἀνέζησεν εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰώνα...

Καὶ εἰς τὴν Λιέγην οἱ Γερμανοὶ ἀπεφάτισαν νὰ θέσουν κείδα ἐπὶ τῶν κειμηλίων, ἀμυθήτον ἀξίας, τῶν Μουσείων τῆς, ὅπως ἀπαλίσσωτι τὴν ζητηθεῖσαν πολεμικὴν εἰσφοράν. Τὰ ἀριστουργήματα τῆς Φλαμανδικῆς σοροῦς καὶ τὰ θαύματα τῆς ποικιλίτικῆς — ὅλη ἡ Λιέγη είνε ἐν μουσείον — θά τὰ ἀφίσουν οἱ Βέλγοι; Δέν ἔχουν ἐκαπομένων νὰ δώσουν, ἀλλ’ ἔχουν ψωγήν καλλιτεχνικήν. Θά τὰ διερδικήσουν διά παντὸς τρόπου. *

Καὶ ἐνόπριο ἐξαπολούθει ὁ ἄγιος πόλεμος, ἐπὶ τοιστὸν αὐξάνοντος οἱ κίνδυνοι τῆς τέχνης. Οἱ Παρισινοὶ ποσεπάθηταν νὰ διαφυλάξουν τὰ μουσεῖα τῶν ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐχθρικῆς εἰς τρολῆς, διότι οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ τόπῳ τόπῳ ἡρούσαν τὰς ἐπιθέτεις τῶν φίγωντες ἐναερίως βόμβας κατὰ τῆς εἰρηνικῆς στέγης τοῦ Λούβρου! . . . *

Ἐκάν ὑπάρχει σημεῖον παρήγορον, εἰνε ὅτι ἐκ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ θά ἐξαπαλισθῇ ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία τῆς δυστυχοῦς Πολωνίας, 20,000,000 θά ἥμιτορον νὰ ζήτουν ἐλεύθερα. Ή ψυχὴ τοῦ Σιρρίν ἡσ σκιρτήσῃ. Τὸ μόνον ἵσως ἀγαθόν, τὸ ὅποιον θὰ προέλθῃ ἐκ πληθώρας κακοῦ. Μία δικαία ἐπαναφορά, καθαρῶς ἐθνολογική, τῶν ὑπὸ ζένην κυριαρχίαν μερῶν ἐξεῖ ὅπου ἀνήκουν, ἡ ἐν αὐτονομίᾳ, θά ἀπήλλατε διὰ παντὸς τῆς Εὐρώπην ἐνὸς αἵματοντούσιατος καὶ οἰκονομικῆς ἄμια ἐξαντλήσεως: ἀλλ’ εἰνε περιφρέμενον οἱ λαοὶ νὰ πληρώνουν τὰς ἀμαρτίας καὶ μωρίας τῶν Ἀτόμων, τὰ ὅποια διοικοῦν τὰ «Εθνη».

ΔΑΦΝΙΣ

ΛΙΕΓΗ.—Ο ποταμὸς Μεδίνης

ὅστις διζοτομεῖ τὴν Λιέγην. Πρὸ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ οἱ ἡρωϊκοὶ Βέλγοι ἡμέραθησαν ἐρατίον τῶν ἐπιδρομέων, οἵτινες καὶ κατέλαβον τὴν πόλην.